

Ömür Dediğimiz

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mart 2014

Gülüp geçiyorum bazen hem kendime hem insan denen bilinmeze. O bilinmez ki; kendinden bile bihaber. Her birimiz bir yumak değil miyiz? Dolanmış ve çözülmesi mümkün olmayan.

Kendi içimizde karmakarışık iken bir de dolanmışken diğer yumaklara sormayın gitsin.

Umarsız kimi hatta çoğumuz umarsızız: Kendi sorularımıza cevap bulamamışken sayısız bilinmeyenle dolu sayısız insan. Ne formül yeter çözmeye ne de bilim dalları yeterli gelir.

Sayırsız yanlış anlaşılma, sayısız teferruat ve sonu gelmek bilmeyen afakî uğraşlar.

En kötüsü de yanlış anlaşılmaya meydan vermek. Öyle ya; kim kimden mesul ya da kim neyin derdinde.

Ne çok şey gizleriz yabancılardan, bırakın yabancıları çevremizden ve hatta kendimizden. Evet, kendimizden...

Kendi gölgesinden bile korkan, farkındalık düzeyini yitirmiş nicesi.

Uzar ve kısar gölgeler. Bazen tek yoldaşımız gölgemizdir. Bazen tek yoldaşımız yalnızlığımızdır. Ve bazen tek yoldaşımız umarsızlığımızdır: Ne çok şey ne çok insan algılarını kapamışken bir de algıları durmaksızın açık olanlara ne demeli.

Ve mesuliyetler, gereksinimler, gerekli gereksiz sayısız teferruat... Uğraş dur derdini anlatmak için...

Uğraş dur yansıtmak için ne varsa içinde biriken. Kimi yanında ama çoğu da uzağında.

Kimi yalın ve olduğu gibi; kimi muamma.

Ama yine de önem arz eden tek husus: Kaybolmuşken, içinde parlayan o ışığı çıkarıp pusula mahiyetinde kullanmak.

İnancım o ki; her birimizin içinde gizli birer hazine saklanmakta. Tek önem arz eden o cevheri keşfedip mümkün merteye ortaya çıkarmak.

Yoksa halen dönmeye devam eder miydi dünya denen düzenek?

Yoksa hala dünyaya gelir miydi o masum bebekler?

Yoksa hala gerçekleşir miydi ümitler?

Yoksa hala uçuşup durur muydu hayaller?

O kadar engin ve mavi ki gök ve o kadar engin ki ulaşılmayı bekleyen o uzak mesafeler. O mesafeler ki; tek bir adım ile başlayan yolcuk ile keşfedilmeyi bekliyor. Tıpkı keşfedilmeyi bekleyen sayısız mefhum gibi. Evet, sayısız mefhum: Harmanlanmış ve bıraktığı ya da bırakacağı tortu ile çözülmeyi bekleyen...

Bilinç gibi, bilinçaltı gibi, ego gibi, benlik gibi. Kısaca duygularımız ve emellerimiz. Belki de düşlerimiz; yeter ki umut dolu olsun ve ufka uzansın. Yoksa neye yarar ömür dediğimiz...